

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 4T/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114010559
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4114010559.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Farkašovej a prísediacich Veroniky Mikulcovej a Tatiány Meszárošovej, v trestnej veci proti obžalovaným F. O. V. Š.H. W. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.04.2016 takto

rozhodol:

I.

Obžalovaný: F. O., nar. X.X.XXXX v Nitre, trvale bytom S.,
Z. U. XXXX/XX,

sa podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresného prokurátora v Nitre č. 3Pv 142/2011 zo dňa 23.5.2014 pre skutok právne kvalifikovaný v bode 1) ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že :

1) v presne nezistenom čase dňa 1.1.2011 v kúpeľni bytu na sídlisku U. Č.. XXXX/XX vo S. požiadal svoju dcéru maloletú O. O., D.. XX.XX.XXXX, aby mu umyla chrbát a následne pohlavný úd, čo najskôr odmietla, ale potom, ako sa jej opýtal, či sa bojí, mu maloletá pohlavný úd umyla, následne večer jej rozprával „ ako sa pohlavný orgán pchá do zadku a ako sa rodia deti“, pričom v minulosti chodieval pred ňou v rozopnutom župane, pod ktorým bol holý a maloletá ho upozorňovala, že mu je vidieť pohlavný úd, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

II.

Obžalovaný: Š. W. F. V. C. P. Š., nar. XX.XX.XXXX v Nitre, trvale bytom
S., C. Č.. XXXX/XX, dôchodca

sa podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresného prokurátora v Nitre č. 3Pv 142/2011 zo dňa 23.5.2014 pre skutok právne kvalifikovaný v bode 2,3) ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že :

2) v presne nezistenom čase v rokoch 2007 až 2010 pod vplyvom alkoholu v pivnici rodinného domu na C. Č.. XXXX/XX S. S. opakovane 2-3x chytil maloletú O. O.. D.. XX.XX.XXXX za prsia a masíroval jej ich, pričom ju držal zozadu a skúšal robiť pohyby dopredu - dozadu, pričom maloletá sa snažila vyslobodiť, čo sa jej podarilo až potom ako sa zaprela rukami do steny a odtlačila ho,

3) v presne nezistenom čase v druhom polroku 2010 pod vplyvom alkoholu v pivnici rodinného domu na C. Č.. XXXX/XX S. S. chytil zozadu maloletého F. O., D.. X.X.XXXX za pás a nechcel ho pustiť, čomu sa

maloletý bránil tým spôsobom, že sa hmýril, pričom zbadal, že ho chce obvinený Š. W. chytiť v rozkroku, kam sa blížil rukou, maloletý sa stále snažil vymaniť sa mu mixovaním, až sa mu podarilo vytrhnúť sa mu, pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky v bode 2) 3), pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

o d ť o v o d n e n i e :

Na základe obžaloby okresného prokurátora prejednal súd trestnú vec proti obžalovaným F. O. V. Š. W. a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vypočutím obžalovaných, vypočutím svedkyne O. O. Z., O. O. O., F. O. U. O., A. R. W., O. M. G., O. W., O. V. G. F., vypočutím znalcov A. F. O. A., O. G. R., prečítaním výpovedí svedkov G. A., I. A., O. W., V. A. V. O. W., a prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov.

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/51/2014 zo dňa 16.03.2015 bol obžalovaný Š. W. uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Trestného zákon v bode 2) obžaloby a z bodu 3) obžaloby bol oslobodený pre skutok právne kvalifikovaný ako zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Trestného zákon a obžalovaný F. O. bol oslobodený z bodu 1) oslobodený pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, 2 písmeno b/ Trestného zákona

Uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn.1To/71/2915 zo dňa 28.10.2015, bol rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/51/2014 zo dňa 16.03.2015 zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, odstránil vytykané nedostatky a vykonal aj dokazovanie v súlade s procesnými ustanoveniami Trestného poriadku v rozsahu takom, aby mohol rozhodnúť o podanej obžalobe.

Z uznesenia krajského súdu vyplýva, že sa súd má predovšetkým vysporiadať s výpoveďou maloletej O. O. z prípravného konania, s výpoveďou svedka O. O. W., listinami získanými pred začatím trestného stíhania, dôkazmi zadováženými po začatí trestného stíhania a pred vznesením obvinenia, ako aj s námietkami prokurátora v súvislosti s existenciou vzťahu v zmysle § 127 odsek 4 Trestného zákona.

Obžalovaný F. O. v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. Nikdy svoju dcéru nežiadal aby mu umyla chrbát, nie je pravda, že by pred ňou chodil nahý v rozopnutom župane. Nikdy sa s dcérou nerozprával o sexuálnych praktikách, predpokladal, že to dcére vysvetlí jej matka. To, čo sa mu kladie za vinu si vymyslela jeho bývalá manželka, s ktorou má spory preto, lebo ju oznámil na polícii po tom, čo vyhodila deti z bytu a viackrát problémy riešil aj cez sociálnu kuratelu. Dcéra je pod vplyvom matky, a bola tiež urazená za to, že F. kúpil viac darčiekov ako jej.

V priebehu vyšetrovania prejednávanej veci sa s deťmi stretával, vždy keď mal turnusové voľno. Cez letné prázdniny r. 2014 syna zobral na mesačnú jazdu s kamiónom. Pred konaním hlavného pojednávania bol s oboma deťmi 13.9.2014 na svadbe. Dcéra O. mu povedala, že sa bojí matky, pretože táto sa jej vyhrážala polepšovňou, ak nebude hovoriť proti otcovi to, čo jej ona povedala.

Obžalovaný Štefan W. v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu.

Deti F. V. O. O. chodili buď v sprievode matky alebo aj samé do jeho domu hrať sa so psíkom. Obe deti má rád ako vlastné. O. O. ovplyvňuje svoje deti, a preto tieto veci na neho tvrdia.

Svedkyňa O. O. Z. na hlavnom pojednávaní uviedla, že od dcéry O. sa dozvedela, že musela umývať otcovi chrbát a úd, lebo jej to prikázal. Syn F. jej vtedy povedal, že keď bol u W., tak tento ho obchytával, chytil ho okolo pása a robil divné pohyby a syn jej ukázal dlaňou kde ho chytil v rozkroku. Na to jej dcéra povedala, že jej sa tiež stalo to, že W. ju obchytával za prsia a tiež robil divné pohyby. O. jej nerozprávala, že by otec pred ňou chodil nahý. Ona sama priamym svedkom týchto udalostí nebola. Túto situácia riešila návštevou školského sociálneho poradcu O. W..

Deti sa s otcom naďalej stretávajú, nemá vedomosť o tom, či chodia aj k W., deťom nebráni v styku s otcom. Ona deťom nekázala ako a čo majú vypovedať, nevyhrážala sa im v súvislosti s výpoveďou, povedala im aby hovorili pravdu. Deťom verila, pretože v minulosti s Drahošom mala zlú skúsenosť, keď raz prišiel za ňou do izby opitý a kľakol si nad ňu, a potom ho vyhodila z bytu. Nemá dôvod sa mstiť

obžalovaným. Deti radi chodili do domácnosti k W., títo ich mali radi, videla ako obž. W. deti objal, dal im pusu na líčko.

Obe deti chodili k otcovi aj po tom, čo O. umývala otcovi chrbát a úd až dovedy kým jej to O. nepovedala, a potom k otcovi nechceli ísť asi pol roka.

Svedkyňa O. O. O.. na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a voči obžalovaným nevytvrdila. V prípravnom konaní vo výpovedi dňa 4.3.2011 uviedla, že na žiadosť otca mu umyla chrbát a potom aj tam dole, čo bolo hnusné, a potom večer jej hovoril ako sa pohlavný orgán pchá do zadku a ako sa rodia deti, hoci im to mama pekne všetko už vysvetlila. Okrem toho otec pred ňou chodil v župane, bol pod ním holý a bolo mu ho vidieť. G. bola vo S. X. W. tak ju P. W. v pivnici chytil za prsia a masíroval jej ich a pohyboval sa hore dolu, a toto sa stalo asi trikrát.

Svedkyňa O. O. O.. v prípravnom konaní bola vypočutá dňa 4.3.2011 t.j. pred vznesením obvinenia. Zo zápisnice o tejto výpovedi jednoznačne vyplýva, že svedkyňa v čase výsluchu mala viac ako 14 rokov, teda vo veku kedy už bola trestne zodpovedná a preto mala byť aj riadne poučená o následkoch krivej výpovede a krivého obvinenia. Na prvej strane zápisnice je síce uvedený pomer k obvineným: dcéra F. O.Ü. a neter Š. W., ktoré údaje sú irelevantné, pretože dňa 4.3.2011 ešte nebolo vznesené obvinenie žiadnym osobám, a preto aj keby bola poučená podľa § 130 odsek 1 Trestného poriadku a § 130 odsek 2 Trestného poriadku, možnosť odoprieť vypovedať voči svojmu otcovi v zmysle § 130 odsek 1 Trestného poriadku a voči svojmu príbuznému v zmysle § 130 odsek 2 Trestného poriadku nemohla uplatniť. Svedkyňa teda dňa 4.3.2011 vypovedala iba vo veci.

Opomenutie riadneho poučenia svedkyne O. O. O.. o následkoch krivej výpovede a krivého obvinenia je pochybenie orgánov činných v trestnom konaní, ktoré bolo možné napraviť len zopakovaním výsluchu svedkyne po vznesení obvinenia a po riadnom poučení o jej právach a povinnostiach.

K procesnému pochybeniu orgánov činných v trestnom konaní došlo aj pri výsluchu svedkyne O. O. O.. dňa 25.11.2013, po vznesení obvinenia, kedy od svedkyne nebol zisťovaný pomer k obvineným a v zápisnici nie je uvedené ani v akej trestnej veci a voči akým páchatelom má byť vypočutá. Napriek tomu, po poučení podľa § 130 odsek 1, 2 Trestného poriadku, odmietla vypovedať.

Výpoveď svedkyne O. O. O.. je jediným priamym usvedčujúcim dôkazom voči obž. O. (bod 1) a voči obž. W. (bod 2) a ak v prípravnom konaní táto svedkyňa nebola vypočutá kontradiktórne, bolo nevyhnutné ju vypočuť aj po vznesení obvinenia. Svedkyňa odmietla vypovedať aj na hlavnom pojednávaní, a preto súd konštatuje že vypočutá kontradiktórnym postupom nebola, keďže svedkyňa na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení v zmysle § 130 odsek 1, 2 Trestného poriadku a zisťovaní pomeru k obžalovaným využila svoje právo a nevytvrdila.

Preto súd na výpoveď svedkyne zo dňa 4.3.2011 neprihliadol napriek tomu, že ju na hlavnom pojednávaní prečítal.

V obžalobe v bode 3) bol skutkový stav kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, pričom kvalifikačným znakom bolo spáchanie trestného činu obžalovaným Š. W. na chránenej osobe v zmysle ustanovenia § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona.

Obžalovaný Š. W. s maloletou O. O. O.. nie sú príbuzní v priamom pokolení, osvojenec a osvojiteľ, súrodenci ani manželia. Táto skutočnosť bola preukázaná z výpovede obžalovaných ako aj svedkyne O. O. Z..

Príbuzenský vzťah medzi obž. Š. W. a maloletou bol síce zisťovaný orgánmi činnými v prípravnom konaní ale podľa názoru súdu nedostatočne, keď v zápisnici o výsluchu O. O. U. zo dňa 4.3.2011 v časti uvedenia pomeru k obvinenému, k veci a stranám je uvedené, že je neterou Š.H. W., čo však nie je pravda. Na hlavnom pojednávaní bola táto skutočnosť preverovaná a z výpovede obžalovaných ako aj svedkyne O. O. Z.. bolo zistené, že obžalovaný Š.H. W. je manželom sestry otca O. O. Z., H.M. O. O. Z.. je neterou obžalovaného Š. W. a nie jej dcéra O. O. O..

Pokiaľ ide o osoby, ktoré sú v inom vzájomnom pomere alebo obdobnom pomere, tieto sa považujú za blízke osoby iba v prípade, ak sú psychicky natoľko spriaznené, že by ujmu, ktorú by utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú, minimálne je z takejto ujmy v značne nepriaznivom psychickom rozpoložení.

Ujmu, ktorú by obž. W. utrpel trestným stíhaním alebo odsúdením, by musela právom pociťovať poškodená maloletá ako ujmu vlastnú, minimálne z takejto ujmy by bola v značne nepriaznivom

psychickom rozpoložení. Takto vymedzenú ujmu a pocity od poškodenej orgány činné v trestnom konaní nezisťovali, zástupca okresnej prokuratúry nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by sa dalo v konkrétnom prípade preveriť ustanovenie § 127 odsek 4 Trestného poriadku a súdu sa túto skutočnosť nepodarilo od poškodenej zistiť, pretože na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať.

Orgány činné v trestnom konaní rovnakým spôsobom ako pri výsluchu O. O. O.. postupovali aj pri výsluchu mal. F. O.. Procesné vady z prípravného konania však boli napravené na hlavnom pojednávaní, dňa 3.11.2014, kedy svedok bol poučený o práve odmietnuť vypovedať podľa § 130 odsek 1,2 Trestného poriadku a aj o následkoch krivej výpovede, krivého obvinenia a krivej prísahy. Svedok nevyužil právo odmietnuť vypovedať, a preto súd pri rozhodovaní prihliadol len na túto výpoveď získanú kontradiktórnym spôsobom.

Svedok F. O. O.. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obž. Š. W. ho v pivnici chytil okolo pása, nepamätal sa na to, či okrem pása ho chytil aj za inú časť tela.

Bol pri tom, keď sestra O. hovorila, že musela otcovi umývať chrbát a prirodzenie a že ju ujo W. chytil, nechcel ju pustiť a ona sa myksovala.

Na hlavnom pojednávaní si nepamätal, kde ju chytil, hoci to asi vtedy hovorila.

Z výpovede tohto svedka teda nebolo preukázané, že by sa mu obž. Š. W. snažil dotknúť resp. chytiť pohlavný orgán.

Z výpovedí nepriamych svedkov O.. M. G., O. W., A.. R. W.P., O.. G. A., bolo zistené, že s maloletými deťmi boli vykonané pohovory a boli zisťované informácie ohľadne konania obžalovaných jednak na základnej škole a jednak na úrade práce sociálnych vecí, a tieto informácie boli získané pred začatím trestného stíhania a až následne boli deti vypočuté na polícii.

Okrem toho tu treba poukázať na ďalšie procesné pochybenie vyšetrovateľa, ktorý v prípravnom konaní vypočul svedka O.. O. W. dňa 4.8.2011 a opätovne tento bol vypočutý po viac ako roku dňa 21.9.2012, pričom v oboch prípadoch vypovedal identicky, z čoho vyplýva, že dňa 21.9.2012 bola výpoveď svedka zo dňa 4.8.2011 iba vyslúchajúcim orgánom iba prekopírovaná. V neposlednom rade treba dodať, že výpoveď svedka O.. W. zo 4.8.2011 a 21.9.2012 je totožná s písomným oznámením o porušení práv mladistvých zo dňa 17.II.2011(hoci táto písomnosť ani nemala byť v spise založená), čo iba potvrdzuje, že tento svedok nebol vypočutý tak, ako to upravuje ustanovenie § 132 Trestného poriadku.

Napriek tomu, že títo svedkovia ako aj matka detí svedkyňa O. O., všetci ako nepriami svedkovia, uvádzali skutočnosti, ktoré sa dozvedeli od maloletých detí, a aj na základe týchto výpovedí boli ustálené skutkové okolnosti a podaná obžaloba, súd nemohol konštatovať, že tieto nepriame dôkazy tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenasúhlasnú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, pretože výpovede svedkyň G. A., R. W. a O. G. vychádzali predovšetkým z písomných informácií získaných pri pohovore O. W. s maloletými deťmi.

Podstatným dôkazom pre rozhodnutie súdu bol znalecký posudok znalca A.. F. O..

Znalec z odboru psychológia A.. F. O., odpovedajúc na otázky vyšetrovateľa sa vyjadril v znaleckom posudku aj k vierohodnosti výpovedí obžalovaných Š. W. V. F. O. a svedkyne O. O. Z...

Zo psychologického hľadiska výpovede Š. W. V. F. O. je možné považovať za vierohodné.

Ani u jedného z obžalovaných nezistil znalec prítomnosť znakov sexuálnej deviácie v zmysle parafílie prípadne inej sexuálnej deviácie.

Podľa znalca svedkyňa O. O. st. z titulu svojich mentálnych procesov je schopná vierohodne vypovedať o udalostiach, ktorých účastníčkou bola. Všeobecná schopnosť svedkyne vierohodne vypovedať je zachovaná. Špecifickú vierohodnosť výpovedí svedkyne, t.j. vierohodnosť jej výpovedí vo vzťahu k vyšetrovanej veci možno hodnotiť zo psychologického hľadiska ako významne zníženú - jej výpovede vo vzťahu k vyšetrovanej veci sa zo psychologického hľadiska javia ako neverohodné, vopred pripravené.

Znalec z odboru psychológia O.. G. R. vykonal psychologické vyšetrenie oboch maloletých detí, a dospel k záveru, že obe deti sú schopné správne vnímať zapamätať si a následne zreprodukovať okolnosti týkajúce sa tohto prípadu. Vierohodnosť výpovede O. je mierne znížená pre jej nízku sociálnu a emocionálnu zrelosť a subnormný intelekt, maloletá však svoje výpovede nekonfabuluje ani fantazijne nezveličuje. V čase vyšetrenia nemala dostatočne vybudované úsudkové schopnosti, tzn. že svoje názory a postoje preberala od najbližšej osoby, t.j. od matky. Vierohodnosť O.. F. je zachovaná. U

maloletých udalostí nezanechala vážne patologické zmeny na ich psychike, až na prechodný pocit zahanbenia resp. pocitu nepríjemnosti a situačnej obavy.

Zo znaleckého posudku O.. G. R. tiež vyplýva, že pri vypracovaní znaleckého posudku mal k dispozícii úradný záznam výpovede O.. O. O. dňa 21.2.2011, úradný záznam výpovede O.. F. O. dňa 21.2.2011, úradný záznam ZŠ N. z pohovoru s matkou a oboma mal. deťmi z 16.2.2011, ktoré listiny boli zadovážené pred začatím trestného stíhania a nemali byť vôbec obsahom vyšetrovacieho spisu a zápisnicu o výsluchu mal. F. O. X.3.2011, zápisnicu o výsluchu mal. O. O. zo dňa 4.3.2011, ktoré však orgánmi činnými v trestnom konaní neboli získané zákonným spôsobom. A keďže znalec závery svojho znaleckého posudku oprel aj o tieto listiny a výpovede, súd na tento znalecký posudok neprihliadol.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov v súlade so zásadou trestného konania uvedené v § 2 odsek 12 Trestného poriadku (teda jednotlivo aj v ich súhrne a aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu), ako aj a predovšetkým postupujúc podľa pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku, v ktorom je upravená prezumpcia neviny považuje súd za potrebné upozorniť, že zásada prezumpcie neviny znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina, a teda obvinený nie je povinný svoju nevinu dokazovať, pričom z tejto zásady vyplývajú pravidlá pri dokazovaní, a to:

- „in dubio pro reo- v pochybnostiach v prospech obvineného“ podľa ktorého ak sa zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného, čomu zodpovedajú najmä dôvody oslobodenia spod obžaloby uvedené v § 285 písmeno a/, písmeno c/ Trestného poriadku, pričom toto pravidlo sa týka len skutkových zistení, keďže vo vzťahu k právnym otázkam platí pravidlo „iura novit curia - súd pozná právo“, - obvinenému musí byť vina preukázaná, nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech, teda ak niektorú okolnosť nepoprie, nemožno z toho vyvodzovať záver, že táto okolnosť zodpovedá skutočnosti; rovnako ako obvinený k svojmu tvrdeniu nepredloží dôkazy, nemožno z toho vyvodiť záver, že také tvrdenie je nepravdivé; odsudzujúci rozsudok môže byť pritom vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného, a v prípade, ak vina obvineného nie je preukázaná, musí byť spod obžaloby podľa § 285 Trestného poriadku oslobodený.

Obžaloba nepredložila iné usvedčujúce dôkazy a ani nenavrhol vykonať ďalšie dôkazy na to, aby bol riadne zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. V súlade s kontradiktórnosťou trestného konania je najmä na stranách, aby v konaní pred súdom navrhovali dôkazy a taktiež ich spravdila vykonávali.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, ktoré mal súd za dokázané, dôkazy, o ktoré svoje skutkové zistenia oprel, a právne úvahy, ktorými sa súd spravoval, zistiť dôkaznú núdzu, súd oboch obžalovaných podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré boli obžalovaní stíhaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.